

Folketingets Forhandlinger. (85.)

1345 18. Nov. 1896. 1. Bet. af Lovf.

om Understøttelse til gamle Kriger.

1346

af Nød, intet skulle faa. Alle de Folk, hvorum der her er Tale ere hædrede med Krigsmedaljen, og jeg finder det nedværdigende for vort Folk, at saadanne Mænd skulle gaa omkring paa Ranten af Nød paa deres gamle Dage og maa ikke ligge sig frem paa forskellig Maade, ja, mange af dem ere jo ligefrem under Fattigvæsenet. Hvad vil det sige, at Hans Majestet Kongen stenter Krigsmedaljen til Folk, naar de ikke tillige skulle være bekvæmt mod at komme under Fattigvæsenet, saafremt de ikke selv give Anledning dertil — under Fattigvæsenet, hvorhen funn Omstændighederne have ført dem uden deres egen Stjyd. Det ørde Med em for Københavns 4de Valgtreds som ind paa Spørgsmålet om Invaliderne, og der trox jeg ogsaa at han kan gøre Regning paa fuld Sympati fra dette Engs Side. Jeg har haft den Øre ogsaa et Par Gange at indbringe Fortrag om en mildere Fortolning af Invalideloven til Fordel for Invaliderne. Jeg var ikke den Gang saa heldig at træffe det ørde Medlems Sympati, maa ikke det nu funde lykkes mig bedre; men jeg kan slutte mig fuldt ud til hans Udtalelse om, at der omkring blandt Invaliderne gaar en Mængde Folk, som staar paa Ranten af Nød, baade de og deres Familier, og det forekommer mig ganske vist, at Staten har en Forpligtelse til at stenke dem en saadan Støtte, at de saa nogenlunde kunne leve. Jeg mener saa meget mere, at der er en saadan Forpligtelse til Stede, som den Understøttelse, der gives til disse Mænd, kommer fra Invalidonden, og den er daa net af frivillige Bidrag, der i sin Tid blev samlede, saa vidt jeg ved, gennem den saakaldte Firstningsubskription, og det netop til Fordel for de Folk, som varer komme til Stade i Krige. Jeg finder det aldeles utilstedeligt, at saadanne Folk side Nød, naar Invalidonden den 31te Marts 1895 var i Bestyndelse af over 4 Millioner. Det er et stort Spørgsmål, om ikke denne Fond burde tilhøre disse Folk. Den blev i sin Tid samlet til Fordel for Invalider i Krige og ikke for Invalider i fremtidige Krige. Invalidernes Antal er nu efterhaanden gaaet meget ned, og de funne efter min Mening med fuld Berettigelse forde at faa meget rigelig Andel i den saaledes elsisterende Fond. Blidomme stædt tilbage til det samme. God-

gørenheden rejser sig straks, saa snart der er Anledning til at støtte dem, som lide, er Godgørenheden til Rude, men de Folk, hvem det bliver overdraget at behandle de indkomne Mædler, have fun et for Øje nemlig at lave Fonds for Fremtiden, og saa knibe de paa Understøttelsen til dem, for hvem Befolknigen har samlet Pengene sammen. Jeg kan ikke se andet, end at en Fond paa 4 Mill. Kr. som er indsamlet ved en Firstningsubskription i 1849—50, giver alle fra den Tid, som lide Træng, et berettiget Krav paa at faa en meget stor Andel deraf end blot en Andel af Renterne. Jeg skal derfor tilslade mig at anbefale det Fortrag som ligger her paa Tingets Bord til velvillig Fremme og skal tillige støtte den Tanke, det ørde Medlem for Københavns 4de Valgtreds fremsatte, om at komme disse Invalider mere til Hjælp.

Scharling: Jeg ønsker kun at gøre en Indsigelse mod, at den sidste ørde Taler i mine Udtalejer ser et Bidningsbyrd om, at jeg ikke havde tilstrækkelig Sympati for de velfig gamle Kriger, der lide uforstyrret Nød. For dem har jeg saa stor Sympati som nogen; men netop af denne Grund ønsker jeg, at der skal blive gentemørt noget til Bedste for dem, og at man derfor ikke skal blive staaende ved Åar efter Åar at faa en Fortsættelseshandling af et Lovforslag, som faktisk er utigen nemhjælp, fordi det stiller et Krav til Statskassen paa 4 Millioner Kroner om Åaret.

Bluhme: Selvfølgelig har jeg ikke ment om det ørde Medlem, at han ikke havde Sympati for de gamle Kriger, thi det trox jeg stikker. Men det ørde Medlem har ingen Sympati for det Lovforslag, der her er fremkommet; hans Sympati har i alt Fald ikke givet sig Udslag deri, at han er fremkommen medændringer til dette Lovforslag, som kunde bringe det Rykke. (**Scharling:** Det er førte Behandling og ikke anden). Sa, men det er fjerde Åar, vi have Lovforslaget for.

Jungersen: Ogaa jeg vil gerne have Lov til at lægge et godt Ord ind for dette lille Lovforslag. Jeg trox, at de Mænd, der er Tale om at komme til Hjælp fra Stats-